

Poststationer. Søvrigt troer jeg dog at burde gjøre den Bemærkning, at der i Udvalgets Henstilling med Hensyn til dette Punkt forekommer en Ytring, som jeg ikke kan erklære mig enig i. Det er den, at det skulde være den ledende Grundsetning for Landets Inddeling i Postkredse, at saadanne skulde oprettes, hvor der fandtes et vist Antal Mennesker. Udvalget har saaledes tænkt sig, at man f. Ex. skulde sige: Hvor der er 3000 eller 4000 Mennesker, skal der ogsaa være et eget Postdistrict. Jeg troer, at den nævnte Grundsetning ikke er rigtig, men at Inddelingen i Postdistricter bør bestemmes efter Forsendelsernes Antal og Betydning. Hvor der er eller kan ventes at ville komme mange Postforsendelser, der er der ogsaa som Hovedregel en naturlig Trang til at oprette Postcontoirer eller Postexpeditioner eller Brevsamlingssteder, hvad det nu efter Omstændighederne kan blive, hvorimod jeg ikke troer, at Folkemængden er tilstrækkelig veiledende i saa Henseende.

Ordføreren: Jeg skal blot endnu tilføje et Par Ord i Anledning af den ærede Ministers sidste Foredrag. Det er mig ikke ganske nærværende i Diebliffet, om det her-efter vil være tilladt at nedlægge anbefalede Breve med Frimærker i Brevkasserne, men hvis det virkelig bliver saa, vil jeg ansee det for at medføre en meget større Fare end den, der kommer tilstede ved at indlægge Værdier i ikke-anbefalede Breve. Netop det, at Brevene ere anbefalede, paa Grund af at der er Værdier i dem, maa jo nemlig henlede Postbetjentenes Opmærksomhed paa dem, medens der dog aldeles ingen Control kan have med, hvilke Breve der udtages af Brevkasserne. Det forekommer mig saaledes, som sagt, — men det er jo muligt, at jeg be-
tragter Sagen urigtigt —, at der, ved at man tillader, hvad der ikke hidtil har været tilladt, at nedlægge anbefalede Breve i Brevkasserne, vil opstaae en Fare for Brevenes Tilintetgjørelse, der ikke er tilstede under

den nuværende Ordning. Med Hensyn til hvad den ærede Minister bemærkede om, at man kan sætte Frimærker paa lukkede Adressebrev og derved gjøre deres Forsendelse med Fragtmænd, Stibe o. desl. lovlig, maa det være mig tilladt at gjøre opmærksom paa, at det, forat deres Forsendelse ad denne Vej skal blive lovlig, dog tillige vil være nødvendigt, at den Paagjældende henvender sig paa Postcontoirerne for at faae Frimærkerne annullerede. Selve Frimærkernes Paasættelse gjør jo nemlig ikke Brevenes Besørgelse ad anden Vej lovlig; dertil hører — jeg skal i saa Henseende henvise til Slutningen af Motiverne til § 2 —, at Postfrimærkerne annulleres.

Finantsministeren: Maafløe jeg dog maa gjøre den ærede Ordfører opmærksom paa, at der er en stor Forskel mellem den Risiko, som vedkommende Afsender løber derved, at han lægger et anbefalet Brev i en Brevkasse, og derved, at han lader et Værdibrev gaa uden nogensomhelst Anbefaling. Lægger han det i en Brevkasse, er det nemlig kun den enkelte Betjent, som kommer Brevkassen, paa hvem Mistanken kan falde, hvis det forsvinder, i hvilken Henseende jeg skal tilføje, at der er truffet en saadan Indretning ved Postvæsenet, at man altid kan opspore, hvem der har tømt de enkelte Brevkasser. Har Noget nedlagt et anbefalet Brev i en Brevkasse, uden at det kommer Postcontoiret ihænde, saa falder der altsaa en stærk Mistanke paa den Betjent, der har tømt Brevkassen, og det vil saaledes være i høj Grad betænkeligt for ham at underlaae noget saadant Brev. Sikkerheden er imidlertid naturligvis ikke saa stor, som naar man afleverer Brevet paa selve Postcontoiret, hvor det umiddelbart carteres. — Hvad det andet Punkt angaaer, som den ærede Ordfører berørte, nemlig Annulleringen af Frimærkerne, da forholder det sig ganske rigtigt, som af ham anført, at det egentlig tillige kræves, at Frimærkerne annulleres paa et Postcontoir, men det kan dog ikke